

Bréf til Þórðar, frá ýmsum, 1904-1905, fyrri hluti

Bjarni Benediktsson – Þórður Sveinsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-20, Örk 5

28. August 1904

Kari vintus!

Jeg minna þess þessars tínu af því
þú varst svo klánnur og koma
þú ekki út á suntuleit þinni.
Þú bjóst alltaf út þess. Ennla
þúfti þú ginnislegt að tala við
sjónstaklega af því þú hefi í
þyggju að koma í þópinu til
ykkar á baknaskólanum. Enn
alla þú að biðja þig að gjöra svo
vel og þanta fyrir mig bakur
þar sem þú þarft muntgynlega
að byrja með. Þú bið þig þess
vegna þess þú ert þá eini
af baknaskólanum, sem þú hefi
nóg kemmal á til slíks.

Jeg kjendte vist at komma sentur
seirk i næste måned i landdegy.

Ég væri þess mjög skuldbundinn
af þú vissir einhverjastatar af kemdu
~~þess~~ út þú þá vissir á mig.

Ég vildi gjarnan kenna fölsuð
af þess gæti mátt á kemdu, sem
eitt hvort væri þess þess. En
það verður varla þess af þess.
Hjótan eingar þess; allt á gæti
gengi. Þess kvæti þess og
Þess þess.

Lífur. vel

þess

Magnús Þess

///

BJÖRN JÓNSSON

RITSTJÓRI

REYKJAVÍK

20
7 1904

K. J. K. ! Munduþér
þú ert til með að eigna
í pólitískan samtals-
fund þá mi minna í
miðd. 9 (miðdaga) ?
þar verður einnig Jón Jón-
són, Pétur P., K. J. P. P.
O. fl. y. d. B. J.

H. Stud. med. & Chi. Jónas Greimur

Arnim annsóð 5

Gardi 9. sept. 1904

Æri þáður

Þú hefur nú verið hjernu kúmar þjáar
vikur og líður þessu vel. Þú er
farinn að lesa, fór strax til þess.
og líkar lífið yfirleitt enn ílla
þú hefur eiginlega ætíð að skrifa
þú heidda nýja algerlega frá
samneyti við lauta hjón yfir
eitt að koma má. Þeir eru
flæstir latic, leitunlegir og um
frum allt æqupateitir. Hætti
eru víst „vöndagheiti“ á þí
hver annars meira en góða
húf. gegir og hegg þú þar marga
eign hátt í annars gæð.

Sj. Gættu. er þú og er líkur
þú ein í fyrri dags. Þú þ.
líka.

Annars vildi þú hegg þú
að gættu, hvort þú finnst enn
reglur af Familiurjett.

minur: 'bókun þinnu
okig vantar kann. Kann
hlystur að vera þar einhver
sladar? þessuinn. Þinnig
vantar mig Kant. Kritikk
des reinen Vernunft. og þú
þig þig sendu mig þessu
bókun, sem þú ert, ef
þú þinnur þar.

Hjer á' ad merda skid-
utafundur i Rued.
Epik. Sv. Rued alla ad
fala um hofmannar
i isl. skid skaps. Hov-
um Rued all af mer-
„mal ad fali“.

Jeg er ad husera inn
 ad flytje nit og Gned,

en nauzjet, hvort ís
 fa nokkunar þil að
 flytja um í stöðum fyrr
 mig. Landinn áðanir
 mig nú reyndar varla
 mikil, því að ís gefur mig
 lítt að henni og leiddist
 hann fram úr háfir
 ís á stöðum mikil úr
 komur. Tím og fjá leypir
 slíkt lífi. Landinn
 dærandur lítt og næmum
 far stöðum (stíttanalegt
 það er þessi lakmannska
 launi sláningu hitlu
 af aðgjörðalegi, sem dærandur
 menn hjer — og það er

ennri lúta endurnýrn
á þagum af trúnnu þar.
Þú skrifar mjúð
þaríðar. Alernýrn
þeim einum

Þennuðinn

Korkuðji til lannu
af þess fálks. Þit
ennýrnur að heilan
„fanniliumi“ effu
þennu þar nokkurn
línu. — Seyðu rígr
nánar fjellur, speð. af
Kæker & Híllur, heyrjinn
Þú bit að heilan

Þú heitir um að þad
gamlu allu ennri að vaktu
þú þar. Þú þar. Þú þar.
Þú þar. Þú þar.

Árþingarmálið 4. maí 1904

Ástulegi vinur!

I góðveldi skrifast þú og þínar og þá
var og sýndur. Nú er og margnefur,
en það munst þú, læmisfráður mað-
urinn, vita, að ekki þarf nígul að
líðamannum að boga, svo skap-
nummris versni ekki og að nemo
verdi dætur og ef til vill, villis. Það
er þú heitit, að bréf þetta verði
ekki nýgð liggandi - og er það nú
ritat af vilja en mátti. Áina batin
er, at þú iðkís viljann fyrir verkitt.

Það þótti mér merkilegt, er og
læs það í bréfi þínum, að þú væ-
is þennur látur. Ef ég vissi elur, að
þú væir nýgð samant, þá mynd
ég elur leggja brínd á þetta þessu, en
af þú er nú myndir og til að gæ

það er net og af þri, að minnst
breyting sé á þess orði, lítan og fát
af þoni. Sjálfur er og líla latur, en

það er engin nýlunda. Það hefur og allir
af netit og net rist löngum, en
er fa hildina hinna. Er er mi
bygja á norðmulestri og net og af
lílyta á fyndestru líja inni minni
finni. Ef er get, þá neli og gjarna
na þrói og svo relluminn að "disputa"
en lírlega netu þetta ekkert nema
ráðgjafi eintón. En það sanna ekkert,
þó að menn geri myndir af fram-
tíðinni. - Þá hvarju lít er þou-
glöðum huga á áfarin á og sé
þau fara mér gófu og gengu, en
svo dimmum að á milli og þá sé
og ekkert nema lítilmennsku og vesal-
mennsku og léleg ljós, og bíta min.
Er er að þá allir þó aldrar
net allu þá "íon", at mér takist að
manna mig, gera mig að frændinu

götum og heitirindum manni, fjálslyndum
og hléypsidómalansum. Og þegar er hrogi
óvilhællum angum á ástand mitt í þessu
efni, þá get ég ekki neitat þri, að heldur
mistas áfram í áttina, en - ofþó heft
og bitandi. Það gengur flest heft heft
heimi, það sem mér lígum, að hrogi sé.
Það er og íllt verk og rífti að dasta
af sé allt það hit illa, og menn
hafa drukkit í sig met máttumjál-
inni, og er mál. Sv segja - og terat
mesta málumenni í
andans líri hafa gverit mundahegum
leg, svo sem hinnir Tolen. Það er hrogi
grátlegt að lesa roði, sem hann hélt í
Stochólmum 1898, þegar hann þakkaði í
inding þá, og hann hafði af Öskari líra
kíngi, og tína þann, og honum að áðm
leyti var sýndur. Það slamm hefur líka
sagt það! Lilla Gylf, at "vi er dog Jort-
menneske alligevel". Herked Spencer
þaði aldrar nokkura skund, enda er
það rist ekkert afmál, at lítraí mál
hefur líka lífat um langan áddu.

það hefur og verið sagt, að Þjóðmunn
hafi tekið ^{þess} ~~crossi~~ - en þó er það lík-
kæna seinni. Vita munum ekki, hvað hefur
er í þri. þy er dælitit t að lesa hversu
ni - og eg held, at eg verð ekki lengi,
að koma mér svo nítur í henni, að eg
geti lesit hana. Þat er allnirile fram-
faralugur: mér þy: hugur min að bota
gjafan mig) mi. En eg þarf allt af
mikit at sofa. Nautnamadr er eð þó
lítill, dybljnamadr engi, mennamadr
lítill - þó er eg ekki kindinduradr í þeim
sönnu. Heji þó gaman af at sitja á
neitingahúsum af lesa blöðin. Þy er
ekki nýjst mikil með áðrum mómum.
Gæði errest á þri at vera með þeim.
Þeis eru flestir ritlausar en eg og eg
held engi skámi. Discussionis - en af
þeytandi, þri at illt er at samfara
gjafna minna. Þennu ríttast yfirlit
smáða discussionis" sem Töflleik, þar sem
á þri "nd", at verða ekki, undir, en líta
ekki á hith, sem er líkami málans, at munu
eiga í eining og bróðerni at leita samvirkunar

Hér á og auðitast svo rítt "privat"-discussions.
 Þráði & hér annar "móður" í mönnum
 og allis hoga þeir þá á þri, að þeim
 í holti - einum þyris þeim niðils
 verð, at þeim se' holti þyris gagnar og sky-
 lenni. Inn í dængshags og dyggt þyris þeim
 svo minna verð. Þó & gott að fá lof þyris
 þat líra, ef líti & á undan komið. Eý á
 hér marga fjendur og fáa formálenur
 - og hanna og þat elli, enda & eý nýj
 tegur á at skjala menn og þá & elli
 gott að vanta, þri at dómur marga
 þessa "legala" fara eingöngu eftir þri, hót
 þeir halda, at aðis segja um sig. Þeir
 en elli at hugsa um at rita, hversu
 farit se' málum og mönnum, þarlas
 þeir. Eý by' einn og heji gest, ^{þat} síðan og
 þann tíngast. Í einvænustundum og um
 andrómunatúr kemur manni stundum
 gott í hug - aldrei, ef ekki þá. Gleðis
 hugmyndir og slagsar hugsanir hoga fjálmest
 verit getnar vit vöðnakrak og óvæpyt
 á málafingrum, heldur inn í einvænustund
 um ~~væðnakrak~~ manns. Auðirar og fíngar

roðu hafa aflast veit gæta annars sta-
en i roðstálum þingsalnum og roð-
stálum.

Þetta heyrir þú, at þér heitir, minn
minn. Og þú segir þér að segja þér. Minn
stóðit heit þú i "Pólitikinni", sem þú heyrir
þrját mæ, at Guð. Magn. Dagsi. Er það
annars ekki nógu góð mæð, hona
næðum megin líleypidómalaun? Þrját
mæ minn það. Ellar Magn. Am. að segja
minn eitthvort? - Þú er alveg þess megin
og öðra Russum sta-rellara. Þjóð
Rissa alla bálmur. Vilti þú, at minn
uppgæist og stjórnsýsling þar öðra
- "þá brala mit hlemin i þessum þeim,
sem þessandi fælsioinu bita".

Guð. Þóttum þrját mæ minn daginn
þar þú at skrifa honum nokkur
linur minn i bræð. Þú þessu þessu þessu
Ekki veit þú, hvort þú þessu þessu i
vör. Þú heit minn þessu af at gjá þess
þessu, góð minn. Hvenær ætlaðu at
þessu þessu? Heit þú, at þú heit stela
þessu þessu. Til þessu þessu þessu þessu
þessu þessu. Þessu þessu þessu þessu.

Dr 8/5 Laura

Herra stud. med. Þóður Sveinsson

Via Lith.

Reykjavík
Ísland.

Sig. Gutmann

$$(144)_{21} O_3$$

Refugee gate 23¹

Kopenhagen K-

1420

$$CH_4 + \frac{1}{2} O_2$$

Cu-OH

ON#4

$$H.MHCO_3$$
 $\sqrt{H_4}$ $\sqrt{H_2}$

CG

only

$$NH_4NH_2CO_2$$

Co.

MA, OFF CO

$$\sqrt{43} \approx 6.557$$

Carbamin sulf ammon. R

Queen of my

Personnel of the 1st Airborne Division, 1st Airborne Division, 1st Airborne Division

Einkaskassan: Björg Benediktssonar, G. Þorgeirskjálafinn, R. Kravikur

Þingeyrarstíð
29. nóv. 1904.

Elstaklezi frændi!

Annarhvent hefir þú ekki nunti
að lesa bréflappinn minn í
hausi eða ekki getað lesið því's
mitt eða þá í B. lagi mis-
skilið mig.

Mér þann ekki til hugar að
skemman þig eða gjálfa mig
þyris frændræmi okkar, það var
einmitt þout á miðli. Ég sagði
ef, að það væri aðeins ekki
á öðrum þetta gamla: „Frændur
eru frændur verðir“, og moti-
verur þetta á þann hátt að
við vinnum ekki oft hræ-
num með höfnum. — Mér
er svo farið, að ég hef mestu

stíðum á marklausum bréfum,
þeim menn sífellt en að senda
hvar áður fgrís ávísastur,
og það getur þú' einmitt vildi
votta um sama þundratu
og vinnu, að vera ekki alltaf
að vinna með einum bréfum.

En hvið drömmum um ástæðu,
þá teldi eg þér hömm í þeim
vandum, að þú grautlaust
efst, hvar nokkurt blátt vildi
ljá' hömm rétt, en ekki í
þeim vandum, að þú þristi-
serandi hömm og gæddi þó úr
hömm fíðilum. - Hömm
va vitumlega ekki meitt
meistur stjálki og átti ekki
að vera það. Áður átti hömm
að eita þín og það er eg
ann að huga um að gera,

ef stíð þýttu, að eg gæti
fengid hömm hit að vinnu opin-
berlega á mig, þó að mér
gæti áður þristu á' að
taka hömm opinberf. í gegn. -

Eg smá um þeim rétt.
Ófa að um vinnulega þing
menntu þín, en virst, að þ.
vilji taka þann. - Þýtt þó
við, að halda áfram, ef eg
þá auðum. -

Þvíndal umt með öllu.
Manas þýttu þí þrand-
fíðilum og ekki um
gata þýtt. -

Þú einf. þrand.

B. Þristu

Herra And. med. Póður Sveinsson
Reykjavík

Adalnefur þjóðháttarinn
2. ág. 1904 hefur skipt yfir
fr. Þóð Sveinsson skul. mál.
hif aðstoðar í þeim álamfur
þjóðháttarinn.

Kristj. Þorgrímsson kallas
sánnu nefndinn.

Rísk, 7. júlí 1904.
Syrin hönd nefndarinnar
Kristján Þorgrímsson.

Hr.

Þóður Sveinsson stud. med.

Reykjavík.

Sveinsson
Þóður

Antmannshg. 5.

Byrðabakkur 6. Jún. 1904

Kari minn

Pfaðar minn. Jæ bjóð
til að koma setur minn
inn nokkuð helgi. Skrifst
mjer og syðr mjer
hvarjir skuldur la þessi
kannit með launum.

Annars heyrir þú farir
Tíma og Þoga ekki
stjallar og þykir
mjer þeim það mnt
þess eftir málavistlan

Hjörtum er ætíð
at þess daut-
leiklyst og full,
lífs og frið getur
trúast

Hýgt, þá mun
þú koma súður um
helgina. Þessu
kemur í öllu felli.

Kíðle þíni
Omnes herissima
Quidem

Kueto til
Kunningu

Vertu blessaður
og sá
þinn eint.

Þinnur Þinnur

Hr. stud. med. fróðr. Sveinsson

Reykjavík
Ánægjandi

Akureyri 1/12 1904

Kæri frændi

Þér mun að líkindum virðast þessu
undarlegt að ég skuli skrifa þér til
þar sem við þekkjumst mjög lítið.
É þauðt fyrirum við Páll bróðir minn
hingað norður og erum bæði á gagn-
frelðaskólunum hér á Akureyri en
sáham þess að efni mín eru mjög
lítil sé ég eingin ráð til að hosta
míg næsta vetur á skólum.

Það er efni þessa mída að biðja þig
að iðuega mér atvinnu fyrir summan
helst við hafkerlingu í búið.

Ég vona að þú takir ekki illa upp
þessa framhlypni mína en látir mig
vita með næsta þrósti hvert að þú
getur gert þetta eða ekki.

Með bestu kveðju frá ^{þinni} einlægri
frænkun

Önnu Guðmundsdóttir
frá Holti
á Asrunum

Herra

Gernd. med. Þóroddur Sveinsson

Reykjavík

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þyrarbakki 30/5 - 1904

Min vinnu

Ístar þakkar fyrir hjesid þinu.
Þojellir eru hjesin engar, nema
áttu lítur harilega. Einu skipi
komið til Kaupfél. og eru Karl-
arnir nú að skipa uppúr þvi.

Hjor er afur málmalagisfalk
og stáðinn allur sordidissimus.
Hjor lítur þó vel. Enga fanga
skulku hefi þú sjáð hjor í
þessu líggðrugi. Get þú þess
og til, að þú þrífst illa í
slíku loftslagi. Fálkið afdrap-
lega villast, einu og þú vinnu
líka, að krúsingur eru,
verður að þú lást, þvi að
vera min, að mér þarfildist
að þú gæt af dýrumun

ef þeir koma til mitts gætu
mami þetta, þá mátti þetta
segja þá til. Leita þeim af
átrun.

Þú sendir þyðf. bókum grein
en ekki bókum með þessum
muna. Mið þyðf. veltu um, á
greinin um bókum þessum
ad vörum mörum þyðf.
hinn gætu. Þú mun skrifa
fleira, ef möguleikar verða
átrun þessum um átrun.

þú talas um þess, ad A. spjallandi
þessum get þú bók, en þú held
þú, ad þú ert áskatlandi,
því ad þú ert áskatlandi þessum
me þessum samkeppni,
eða þú get þú ekki þessum
átrun þessum hoga með þessum

hvittrunum. Gestur þú þú, þyðf.
ad þú einn þyðf. þessum, ad illa
þyðf. apirone þessum(?) þessum
nullum omitt occasione me
in collapsum meum incidere,
dubium autem, quin quondam
oculum figat labiis ejus.
Est stultitia, ut plurimum per
episcopos, differens maxime a
Milla quod intelligentiam, saltem
quoque ab omni est. Videtur gress
hominum, praesertim puellarum
me abservare et meum socium.
Est quoque facile puellas hic
capere coeundi causa, si vellem,
habeat autem nullum desiderium
episcopi. Num in animis habes, illum
externam, quod tibi nota est.
Salis de hic.

Politik hefi þý tilid tilid um vit
Karlau. þeie eru svo óhrilega
villlausir. - Kalla d. d. ad lög, mætur
ele. kvikni i holdi manna i vörum,
þu bilau i asfoi! vide Stultian!
Heiða kunninginn, Benu, ^{Mygg} Bj. þints mý.
Lakninnu (S. M.) el pueccis (spe. ellu)

Þý vauk: lútu vit, og vit. þau
er best ad kanna þorjefum þu þu.
brotu Geit. - Munu, kanna þu þu
þu - ad kinnu

Þu alinnu gæll
þu

Elmin
Þu ad ketta "blotus" þu
kellinninnu

Rok. 8. 20/5-04.

Kære Póður!

Hvis De gaar til Familien idag -
vil jeg bede Dem bevise mig den Venkabs-
veneske at modtage indlagte Brev til
E. - det er mig idag desvære umuligt
at gaa der ned selv.

Følgiv-og-Tak forud!

Deres hengivne

Skaber

High-cough

Reykjavík
Pósthólfur
Pósthólfur

High-cough
Reykjavík

Kr. stud. med. & chir.

Póður Sveinsson.

Rok.

High-cough
High-cough

Rok. ~~fr. Sveinsson~~

John Bull

15. *Prorhinotermes*
15. *Prorhinotermes*

17

—miff

High-cough.

J. M. Williams

Kapitulum 22. Febr. 1904

Her mine & friend.

Þú þakka þér sem best þér þitt 25. d. m.
 það er sattu, að þú hefi þurft að skrifa
 þér g. nerið að þú hefi mér ekkert til
 afsökunar nema hlauðskap minn og
 leið. Heltu þykki mér þú lítla diktun
 augu, á mynd, og er málkun von til þess,
 en það þykki mér lík. að sannleikurinn
 liggi milli á milli þess, sem þú ert laundur
 armur hinn asta alibit, og þess, sem þú
 apa ~~þess~~ hestur um, og sem á nýjstarkien
 með það sem orðið er. En nú álið þú
 skýrðu alla að hafa nú álið, vera
 við állu þínar þú það er minn skadur
 að vel gekki þú þú að við komumst um,
 og það brátt! Hóstu raun, og laust er
 frá þú að þú álið. at þú hafst þú þú fallt

íjálfskerti. En mið er engin bók: máli að
hafa við æsingar, skammir og persónuleg
erindi. Geti þú ferk þeir samnum heim um
það að það getur vel farið fyrir að þess
æsingar, sem þú hafist mið í frammi
verðu. Til þess að lesja fyrir þér sem
þú þarft þessa til þess að taka. Þú
er sleppi þú þér að sæta við þig um þátt
mið. Það er þú aflangt snál, ef þú ert
eins í þess. Áti þana, og allt sem þana
snerki, en þú ert að við hildumst áta
en löng líður, mun þú ^{ekki} skoðast undan þér
að eiga við þig né hvern. Sem er sæta
um þetta „þíra“? En þú samfermt ávallt
hefur þú þess og um það að þá þú ert „íll“
og heitir þú sigurs þess gegnum aðeins, það
seign, idna og þú ert þess aðeins, en nafn
aldrei hafi matar gætt af æsingum eða
afsa. Þú á þess reglu undanlekingar,
og ekki er rétt að setja sér undanlekingar
lausa reglu um meik. Og þú ert ekki

hækkunfrestingur mið þess þess þess
þú það að skundum er meikla meik
uppá þess og lauda, sem ekki er þess
í snál að meikla vana.

Ekki gerist þú ítsálmadr. „Íjálfs“
mið nokkum blá, er þú mið aldungr
hefur við þess. Þú ert, og af seint, þú ert
þess manni meikla né verra þess. En
þess þess. Íjálfs aðla þú að gerast,
og mið sæta mið ekki ein þess þess
þess, er þú aðla aðla þess sem þess
er að sæta mið þess þess þess.

Eins og þú segst þess: „seign sælungr
mið þess að hefur við alla þess“
og er mið á þess þess þess, og þú aðla þú
mið meik þess á þess við þess þess.

Það er ekki þess meik að skipta sér af
þess, sem matar getur ekki haft á þess
til þess, þess að „láta vora“. Íjálfs þess.
Líti þess ávallt sem alla þess

Þess einf. vana,

Bestu Ben. Sv. Korn kvestja minna, síma.
Bjarna frá Vagi. Sami

Henna skul. með Þóður Sævinsson.

Prk. S. 10/3 04.

Kære Póður Sveinsson!

Jeg har idag tilfældig faaet en
Bog om "Island undersøgt fra et
lægevidenskabeligt Synspunkt" men
da jeg formoder, at De vil have
mere Glæde af den, end jeg kan have,
sender jeg den hermed med ven-
lig Hilsen

Deres hengivne
L. Kaaber.

Krófn, Refnæs-gate 23^I, K. 12. jan. 1904.

Elshulegi minn!

Það er synd, hvern það hefur lengi dregið
í þessu mál að skrifa þér, þú átt
það skal jafnan, að minn er sönn, að
bæjarlífið okkar í millum hafa hlotið
og veit ég, að þú þyrstir. Og þú
og veit að senda þér ^{hvern} þér með minnum
og þessum, og mátt þú þess af málum,
að eigi hafið ég gleymt þér.

Ég er andlátinn áður og ég var,
andlátinn hefur betri málum að minnum
leyti, en ég hefur, að ég sé að engum
leyti veri, svo að mér hefur þú farið
fram. Áminni ölla og skil lýsa mér
meira. Þú vona, að vit eigum eftir
að hiltast og vera og minna á minni
og gefst þér þá þú á að þynna
mér.

Þáðan fór Hagnatífi stúdentar frá
og ekki mörk tíðind. Pálitífi er hér
fremur lítit rætt um um þessar mundir.
Ís. Þó lígt mörkun hér illa á
rátgjöfom nýja - og tel eg eynar
eja á þú, að hann verði fjáttinn
at lítlu gagni, einhvern þar sem hann
hefur hefur undir sig heilli sveit
af öitum, antkennum og þekkingu
lítluu mörkun. Þáðan fór
heim með Læru - í morgun Jónar
tveir, er skýja á í ráðuneytið
nýja. Var at þeim eyni eftirgjafat
an og eyni fögnunum verða
at komu þessu heim. Við Læru
menn hér eru fremur aðgerðalífi
um þessar mundir. Eremur regn
ast oss og Rússamir líttelífi. Þeir
fællis dauði og veselífi, sem gera
lítit annat gagn en at fylla.

Þáðaluma. Gísli er at inn sel ein
erdu, en homun hefur til hlaupta
legra en þekking hans og þroski
og greind leyfa, eins og Hagnatífi
dönnu hans sínis metal armori. Ann
ari er eg ekki með neinum þessu,
þú at eigi grædi eg á samvistum rit
þá. Hér er minni ritur metal
manna og hvers þessu armori, sem
heft hann getur - og geta fastir
heftir at sér hjá at tala þátt í þeim
dauði. Er og mörkun farit at fimm
ast mör um - og tala margi hann
og degnu roni um þessu og mörb-
erit. Er þú lítill þessu þessu þessu
umíð heima í fyrra, þessu allis þessu
undir á fríttum, frítt, frítt, viltu þessu
hoga og stömmuð heima þessu
eja ekki fríttum, sem átti þessu falk-
um ró og selu, og mörb þessu þessu

24
og leiða allir á hjörum og mont og gjæsalit,
sem hefir eigin mótt,
villast, lifa á þrið ad hola dver
áðrum og halda sig nra veraltvaf-
brjóð, at þrið er meir mannkost og
góðar gæfur. Jóhann hefir samit
leikrit á dönsku. Nafnið hefir i seft-
ember i haust. Ekki hann þá ad
verða nýggj frægur. Svo var það vilt
ekkum ad láta leira það og þrú
og gjafist hann ekkert ^{um} ad ætíð þetta
myndi ganga sem i sögu og ad
frægðarbráttin væri byggt. Það veit
eg síðast um tíu leikrita þessa, ad þú
ekki meir það til einhvers leikarinn
stjóra hefir i septembermánuði tvennum
síðan hefir ekkert til þess fréttyt
fréttyt. Sigurður þyggur hversu fagnar
i dönsku og segja þess um hann, ad
eignum mun honum jafnanjall:
"Góðagætt á danska tungu". En með
inu er bráttmættur og það veit eg

með vissu um hann, að hann er nýjð hann á lagaskólanum og stundum heyrir
óvenntaðu og álesinu í állum grimum hann að gerast "kastöflugróssari" og
Róði vil eg að þú berir mig fyrir fréttu mörgu fleira og minn bróðir nýggj á,
um þessum, þú að eg vil elti, að eg þegar framtíðarhógar beva á góma.
sýgnist verð um mig, að eg verð sláð græindu móður og hann og hefir lesit
heðan. En sattu er þetta og rétt og minni "litteratur". Enn við þunnið
má þú nánnast sláð hálloð, þó góðis, en megin valla minni hálloð.
að ^{reikni} þrygli orðis og minni. - Þóttu þú er allt af að þóttu minni inn
birtu at heilna þér, og seji, at : sjálfu mig, eftir þú þess stundis
þú skulir reyna að skrifa þér, en lida. Þú hefir á eg í rauninni eyga
eg ábyrgist þér elti, at hann svar minni og þat er sattu að seji allt af
þér, þú að máðinu og að fáu, sem eg elska. Þat er elti þu all,
marki latur. Hann tekur elti þat at eg geti orðis þuðum í mótum
í netur og elti heilur : var og stelpummi. Þú er hefir órintell, þú að eg
meir er rísk dæði að seji, at er óvæginn og þelginn við menn, þu
hann minni vera ofluga þat. Þat er sem : heil á. Hatur eg þat elti,
geir hann margt ^{og minni} og net eg elti, þú at lítill stýður : er að rinattu flestra
hvat ofan á verður. Stundum heyrir manna, einum þegar á mót
hann að flegja til Vesturheimis þat blóð. Þú heil annar, at mótlandum tí
bróður tíu þat. Stundum eltar þessur haldgundu, tíu haldur, eins og

loftslagist. Þy læt talendur mín, einhver
þyðis mín gaman að heimspeti og
þá einum allri Moral-filosofí.
Annari & það leiðulegt heit, að þú
& aldre heit að hallar þú að skauti
gjafra náttúrunnar, því að menn
ing og mannskonu heit heit allt
þú frumsköpunum sínum. Og hlakka
til að gjá náttúrunna heima! Þú
& u heit mín og leiðulegt og heimshaut
Nýttur aðrei talas, heitur & heit
ignist hvaslagarætur ^{sta} og logndrífur
En þá heit mín ein sonarþjóni
sem heitur við til, að geti af þér fjöð
hið innra, ~~og~~ góður hugmynda og
shoggar hugsaðir, það og hvers
hrognar eigi. Það & þessarska stílt
ist, sem talit & i aðendum.

Ann þessas minnir manni og
stærir allur hinn vestreni heim

ver: austuravátt, þú að þaðan ventur
 menn mi mikilla tíðinda og merkra
 ábunda. Þaði nestur og nýla daga
 flytja tímanis ^{myndast} að austur og summan
 norður og nestur eftir löndum, og
 menn hlusta menn hlusta mest á
 ina í hálsinum á hver þess,
 ein stjóninnar í Tokio og Pétursborg
 sliga, en höfðingjar og stjónmenn
 landa og ríða heit nestur og norður!
 heimis sitja á rókstólum og ráða
 ráðum sínum til að vorna áfjörð
 í Austurlöndum, þú að eigi rókhyg-
 audi, að þú þú ert allsherjarstí,
 of Rússum og Japönnum leidir saman,
 á föstusaginu ^{þannig} var notaði Lunda
 stjónin Parísavæðinginn & tíma,
 en eigi nita menn, hvar þú hefir
 í milli farist. Amors & illi að heita
 reiðir á theytum þessum, þú að
 þann þú nýir öðum hefir og

riður það niður, & ^{Þetta} annað segir. Það
er þó ríkt, að Japanar njóga hafa stundað
með öllu brátt ís Kórea og hreyt
Manchuríu, að minnsta kosti njóga
þeir hafa hönd í bagga með fram-
ferð. Rússa þar og hafa sína
sneyðina af þri. Það er og ríkt, að
alþýða manna í Japan hvetur nýja
öfnunina, þri að Japanar og en glát-
heitir föðurlandinu, en stjórnin er
leg til stórráðanna, en þynir niður-
heltamirist að byrja stríð. Í Kábin-
etti. Rússa ra og stóðumum, þri hefst
at mest, meistar og gofugast, stjórn-
máladur þeirra, Wille, letur nýja
öfnar, og linvalur allra Rússa
gerir það sem hann má, til að
stríð - og hefir jálförð Bretakóngur
gefi það sem hann kann til að hafa
áhrif á eyminu. En g. margir ala

þar þá á öfni þar. - Er nú Japanum
líkt að leiddast þótt, þri að Rússar
draga allt á langum og fara undan í
fleming, geja trínél svö o. s. frö. Þóðri
íðoz segja, að nú hafi Japanar sent
Rússum þannig orðin steyt, að ^{þeir} faðki.
farir þingum þau. Þá segja þau og nú
sér aðaldeilunahíð það, að Rússar
næði ^{synji} Japanum allra öfshíð af
Manchuríumálanu. Í gorkuelli var
til Telegraph til Telegraph heril,
Lundinabladinu, að öfnið mygast
ítti. Rússa ra og stóðumum, þri hefst
at mest, meistar og gofugast, stjórn-
máladur þeirra, Wille, letur nýja
öfnar, og linvalur allra Rússa
gerir það sem hann má, til að
stríð - og hefir jálförð Bretakóngur
gefi það sem hann kann til að hafa
áhrif á eyminu. En g. margir ala

ad þeir fái meyll allt heafli síns. Þú
þeir heyr þann heima þinn, þú ad
i undirdjupsu manniþessins nítenska
álgar allt ^{ez legast} þú syður. Það en umbróð þjá-
aða og kúgaða manna, & súltu og hart-
sljóu halda: vadahlennjum, ^{manna} ~~þess~~ & leita
loftu og sálar, þar sem þeir fái mótist sín.
Krafta sinna og góða vaf felis og nem-
ingar. Þú Rússum sluyti þu veita miðri
iðulegu sinni við Japana, þá en allar
hogur ^{á þú} ad uppreist verði: Rússland, og
þess verði og isla, þú ad það verði sam-
lega gaman ad hja slíkan stórnaut,
enda mundi þá all Norðræja mótra og
sljála, og eltar ^{þess} & leina i iðnu
rúss Rússaneltis, byltust mi við ^{og} ~~og~~
velja of hontum þess stj Keisara ^{sinn} og kúga
áem þú, & vill kúga og kvelja. - Síðum
brantlu mikla verður og Rússum all þú
þú ad kinnu þess valdarseggi og verungja

leita færis að sprengja hana í loft upp.
 Þá englinn hefur allirgjafis og víðu uerða
 þeir ^{Rússar} hafa augun. Þu segja þessu
 he-shöfðingja, & kunnigir þessar systur,
 að Rússar séu allra manna seigastir og
 þalnostir, en þó segur minni hugguð
 Japana og danalands snarast uerða
 drygra á mót í raun, þeir að þeir hafi
 alla hvern bráðan bana né bitur
 vopn. Styrkina Japana & og Talinu
 allu betri en Rússa.

Um aftaru stömeltdans & það
 að segja, að mælt & að þrífjafam-
 bandit ielji hjá litja. En Bretar & nor-
 bandmenn Rússa Japana, en Frakkar
 Rússar, en hinu regis dregið til innáttu
 með Róðnum og Bretum í leinni. Þið eftir
 þingmannakeimsváðunum og gertadans-
 samninginu lifjalega, sem Talinu & þó
 að vera nýj ^{mei} til meira í frívaldum.

og er annars ortinn nokkur langan ræðu mytisskiptisins, en minnst blátt
um þetta og þú grætur gjarnast lítið á frá "Kjöbham" skopsast að þú! dag y sjó.

Ad reitast minni vera delyti stangar
hættu nit þetta, og segir frá gæðum
ingummi og hættu, Ad þessu hoga
verit reitast og telur það sjálfst
og delyt.

Vit sendum, Nielsi Finseru „Telegram“,
þegar hún fékk Nobelmenntamin. Það var á
íslensku, samit af önnur G. Ben, og heit
ad svo:

„Félög íslenskra slá senta: Kaupmannu
hoga þjáir yðs ríðing sendir yðs imi-
legustu samfagnadar og hamingju og þjáir
yðs ríðing og þakkar fyrir minni of-
rel: þegar iðvanta og menningar
Hann þakkar það - á dónu!“

Vertu svo sœll, heit: minni. Og
hlanna til ad fá bréf þér.

Þinn hilt
Sig. Guðmundsson.